

Sociotech

Raul Nieves
Andreu Belsunces

Mariona Miquel Ros
2018/2019

Tenint en compte que la construcció de les relacions sexoafectives és política, hem de pensar que gairebé la majoria dels nuclis familiars, neixen de l'amor romàntic d'aquestes relacions entre dues persones que es reproduïxen. Així doncs, si una de les raons de ser de les famílies és conseqüència de l'amor romàntic, tot el que les envolta també és política.

El treball que presento pretén ser una breu reflexió entre la relació mare-filla que s'estableix entre la meva mare i jo via WhatsApp. Escullo el WhatsApp en relació a la tecnologia i per la manera que ella té d'escriure-hi, que no és casual. Si extrapolem, tant el contingut com la forma dels seus missatges, semblen ser la materialització de la seva persona. Que s'ha construït, entre la relació de successos viscuts en primera persona, les condicions materials de cada moment, i la gestió d'ambdues.

El treball doncs, no vol ser una reflexió des del "jo i la meva mare" sinó que pretén conèixer i compartir dinàmiques que, com a persona que viu en societat, detecto i sé que són dissidents (o si més no, peculiars) en relació al paper que una mare convencional hauria d'ocupar.

M'interessa com aquesta relació "dissident" prové d'una altra relació també "dissident" i cronològicament ubicada en el passat que és, la ruptura de la relació sexoafectiva d'on neix, en aquest cas, la meva família.

Aquesta situació, és el que l'estat del benestar i estudis com la psicologia, i d'altres professions derivades, denominen; família desestructurada.

Aquesta determinació afirma i ubica la no permanència de la unió familiar fora dels paràmetres de la normalitat social. Així doncs, mentre des dels àmbits de gestió política es margina (en més o menys mesura segons les condicions) la situació, entren en joc les ajudes pels efectes adversos. Entre elles, les ajudes emocionals com ara l'Autoajuda. Que sembla que es jugui amb el capital cultural dels individus afectats per detectar la contradicció i ironia entre la suposada voluntat d'ajudar i el cinisme dels/les autors/es.

Cal remarcar però, que no només és important la determinació, *família desestructurada*, sinó que també és important des d'on es nomena i defineix. Des de l'àmbit científic és la psicologia, principalment, qui s'encarrega de gestionar aquest tipus de situacions solucionant problemes individuals però alhora fent lícits els problemes com a tal. I per tant, fent conscients als pa-

cients d'això, que són pacients. Malalts. El problema però, no rau en el detectar la qüestió del malestar i fer partícip al pacient per tal d'ajudar-lo. El problema està en el moment en que problemàtiques d'origen sociopolític es converteixen en malalties físiques, psíquiques i/o emocionals individuals.

A partir de la seva ruptura sexoafectiva, la meva mare, converteix el fracàs d'aquesta en el centre de la seva vida i de la vida de les dues persones nascudes com a conseqüència d'aquest amor romàntic, que s'ha acabat.

L'afectació per la separació es reconeix principalment en dos nivells; l'emocional i l'econòmic. Un no va separat de l'altre i la dialèctica que hi ha entre ells fa que es retroalimentin. L'econòmic, que té afectacions materials, fa que el patiment s'eternitzi i l'autoflagel·lació sigui constant. I és que *La parella monògama ofereix un marc ideal per al desenvolupament de la violència: la mútua dependència econòmica i afectiva promou la tolerància del maltractament rebut, ja que no es pot no estimar la persona de qui es depèn*.¹

El dol de la "traïció" amorosa es trasllada a un dol de "traïció" familiar. El "M'ha posat les banyes" passa a ser un "Com ha pogut fer això amb dues criatures?". De manera doncs, que la implicació dels membres en els fets augmenta i en conseqüència, el repartiment de dolor, culpes...

Així doncs, la Roser desenvolupa una personalitat concreta que entre d'altres, la porta a patir per coses que no tenen perill i desitjar que el seu present arribi ràpidament a ser el seu passat. Una personalitat que encara ara fa que la frustració d'haver estat "abandonada" pel seu marit es tradueixi en retenir mitjançant el llenguatge (oral i escrit) a les persones que li pertanyen: les seves filles.

La mare no deixava d'explicar a Tereza que ser mare significa sacrificar-ho tot. [...] Tereza l'escoltava i creia que el principal valor de la vida és la maternitat i que la maternitat és un gran sacrifici. Si la maternitat és el Sacrifici personificat, aleshores el destí de la filla no és altre que la culpa que no es pot expiar mai.²

Aquesta retenció però, és contradictòria amb la voluntat i expectatives que ella té en nosaltres. Com si fóssim una prolongació de la seva vida: *Feu tot el que jo no he pogut fer*, ens diu sovint.

1. PAI, Na; et al. *En defensa d'Afrodita, contra la cultura de la monogàmia*. Manresa (Bages): Edicions Tigre de paper, 2013.

2. KUNDERA, Milan. *La insostenible lleugeresa del ser*. Barcelona: Edicions Destino, 1995.

D'altra banda, aquesta retenció tampoc té els efectes pràctiques que ella desitjaria ja que la no-acceptació per part nostre, meua i de la meua germana, de les formes de convivència i relació familiar ens porten a desmuntar la família però des d'una posició individual. Ja que desmuntar-la i reorganitzar-la, no entra dins els paràmetres que la nostra mare concep. Aquest individualisme per tirar endavant, provoca involuntàriament desafecció vers la persona que ens ha cuidat sempre.

*[...] la necessitat afectiva és tan o més gran que la sexual, atesa la nostra condició d'ésser socials perduts en un món individualista, competitiu, frustrant.*³

Perquè. Sencillament. Sóc „ Molt. Humana „ Molt. Sensible „ Hi. Trobu
ha. Falta. Cariñu. „ Mimus „ Petons „ etc. „ Etc

15:37

Hi. No. Més. „ us. Tinc. A. Vusaltres. Dos „ Per. Rebre. Una. Mica.
De. Carantofies „ Pude. Té. Semblarà. Cursi. Tot. Acho „ Pro. Es. Tal
.com. U. Veig. I. Hu. Sentu..

15:42

Perquè els. Altres. Dos. Familiars. Prupes. A. Mi „ Que. Són. El. Meu.
Germà „ Hi. Ma. Mara „ Sont. Més. Freds. Que. El. Gel „ No. Nesesiten.
El. Calor. Humà. Que. Nesesiti. Yo .

15:48

Tornant a la seva ruptura matrimonial; el final d'una relació sol comportar una recuperació individual i separada dels individus que formaven la parella. La recuperació sembla basar-se en la renovació dels subjectes que requereix (en més o menys mesura) de consumir (com a més evidents: moda, oci...) i sexualitzar-se de nou. Tornar-se a posar al mercat de les relacions. Tot el que creï un nou “jo” fort i capaç de no caure en el record és vàlid. I si ho fa, que sigui sense cap afectació com a mínim aparent en l'esfera pública. *Ese proceso puede ser llamado el correlato objetivo mercantil de un avatar personal [...]*⁴

Així doncs, pel que fa la meua mare es salta aquesta etapa i es queda en la del dol. L'emancipació d'ella com a subjecte de la relació no arriba mai. Tot hi ja no estar en la relació, és el que la continua definint. Abans la definia la relació, ara la defineix l'absència d'aquesta.

Així doncs, tot plegat desemboca en aquesta personalitat, esmentada prèviament, de caràcter depressiu.

En un 90% dels seus WhatsApps comparteix el seu patiment i per tant, el

4. FERNÁNDEZ PORTA, Eloy. €@O\$. Barcelona: Editorial Anagrama, 2010.

trasllada i carrega al receptor. El llenguatge i la construcció que ella mateixa en fa del seu patiment sempre és des de la figura de la víctima i, [...] *hi ha victimismes que també maltracten.*⁵

Justifica reiteradament el seu patiment en quantitat i qualitat en base a un fet concret que ha sofert. I la repetició excessiva i reiterada de les coses, els hi acaba traient valor. Com a mínim, als ulls de les persones que no som ella.

Com que ella es concep a si mateixa com a una víctima, busca un subjecte que li faci d'antònim. Que la cuidi. I passa a ser una càrrega ja que el sistema no està preparat per sostenir gent deprimida ni mentalment i/o físicament dissident. *Son vidas que quedan imposibilitadas de entrar en el sistema que, simultáneamente, se les ha impuesto. Su imposición no es estar fuera del sistema, sino ser el margen del mismo. Son los monstruos que confirman lo normal de la normalidad.*⁶

Aquests marges són aplicables a moltes coses i situacions. Però relacionant-ho amb el tema del WhatsApp, em fa pensar amb qui té accés i qui no té accés a aquesta eina de comunicació instantània.

En el seu cas, ella ha aconseguit estar dins però seguint una part marginada d'aquest cercle ja que degut al tipus de vida que duu no té el què compartir ni amb qui compartir-ho. De la mateixa manera, que tampoc sap utilitzar l'eina convencionalment. Encara que això, poc li importa.

La marginació d'individus dins el sistema evidentment no és una cosa nova. Si que la és (més o menys) en aquestes noves plataformes etèries i immaterials. Així doncs, no canvia el què sinó que canvia la forma i per tant, el com.

Ha. Que. No. Se. Ma... Cuntesti „ Ha. Que. No. Se. Ma... Cuntesti „
Ha. Que. No. Se. Ma... Cuntesti „ Ha. Que. No. Se. Ma... Cuntesti „
Ha. Que. No. Se. Ma... Cuntesti „ Ha. Que. No. Se. Ma... Cuntesti „

15:26

Si. Al. Junt. No. Tornes „ Ja.
Preguntarem .

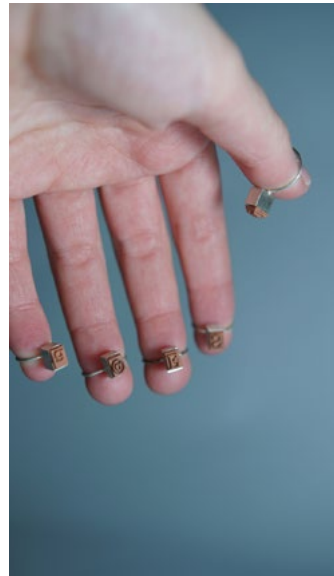
1:07

En relació a la forma també, és curiós com en els diàlegs orals cara a cara sempre vol tenir l'última paraula. I ara que ha aconseguit tenir-la, li molesta. La seva última paraula ha passat de tenir un valor autoritari a poder ser ignorada.

5. PAI: op. cit, 2013, p.92.

6. VASALLO, Brigitte. *Pensamiento monógamo. Terror Poliamoroso*. Madrid: La Oveja Roja, 2018.

L'ús que ella fa d'una eina instantània, és contraproduent ja que en lloc de millorar la rapidesa l'empitjora. Això em recorda a un treball realitzat el curs passat per l'assignatura d'Edició. L'anunciat demanava hibridar una tècnica d'estampació tradicional amb una tècnica d'estampació digital. El resultat, van ser unes peces de plata que permetien l'acte de teclejar però amb tipografies mòbils. Això alentia el procés d'escriure ja que per una banda s'havien d'anar canviant les tipografies, i per l'altra era físicament incòmode.

No tan sols s'assemblava físicament a la seva mare, sinó que a vegades tinc la impressió que la seva vida no era més que una prolongació de la vida de la seva mare, [...].⁷

7. KUNDERA: op. cit, 1995, p.49.

Nena. No. Facis. Aquestes.
Coses.,. Que. Estàs. Molt. Lletja ,.
Hi. Té. Fas. Mal. Bé. La. Cara .

★ 14:43

Com. Es. Pot. Veurà. Una.
Persona. ,. Que. Cuan. Le. Seva.
Filla. Petita. Tenia 6. Anys ,. Va.
Avandunar. La. Família .

2:29

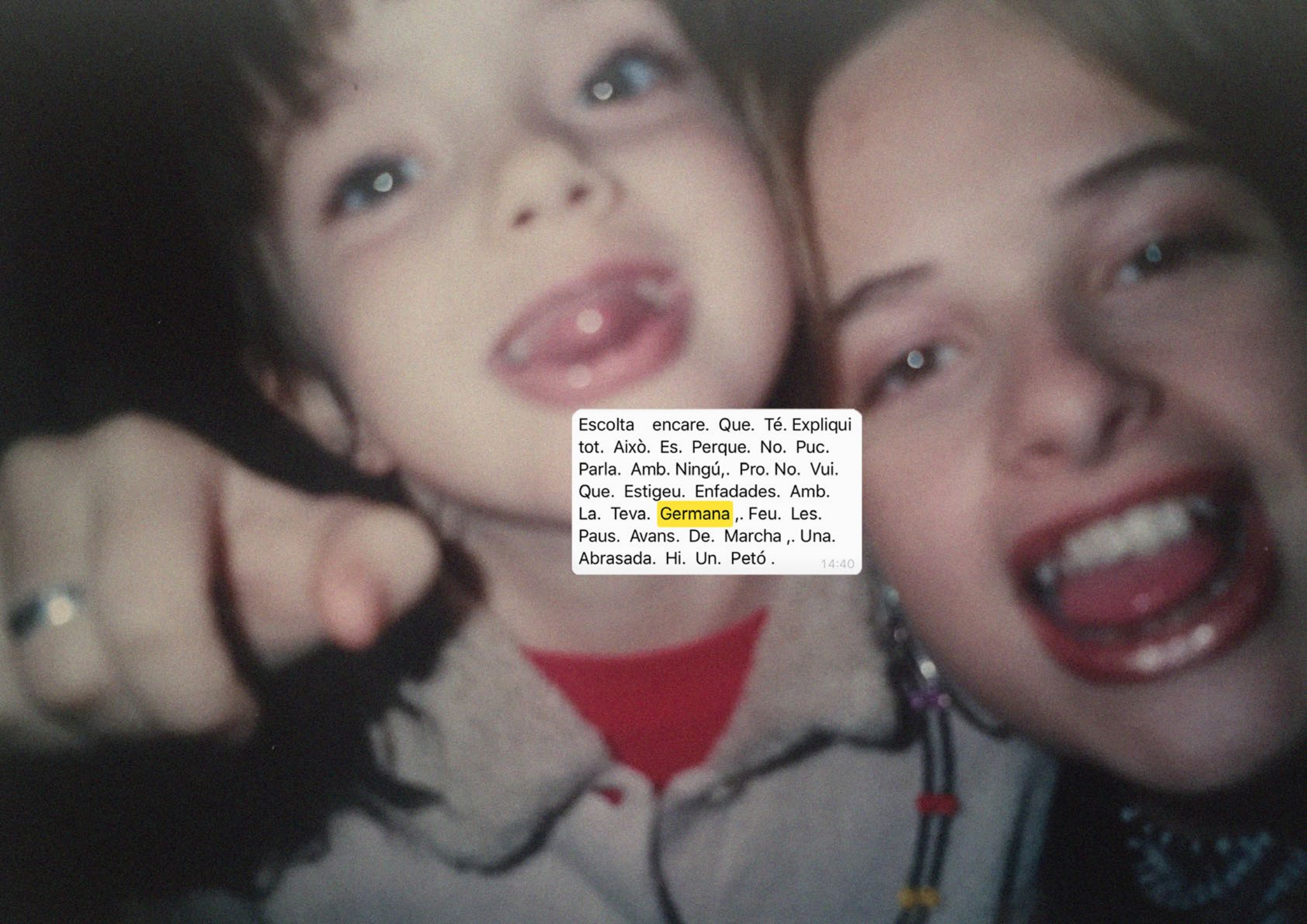
Tu. Mateixa „ Pro. Fer. Sortides „
No. N'és. Per. Moure't. A.
Munt. I. Avall „ I. No. Puger.
Anar. A. Veure. Res „ Val. N'és.
Quedar-te. Ha. Casa, yo. Hu.
Veix. Axi .

22:26

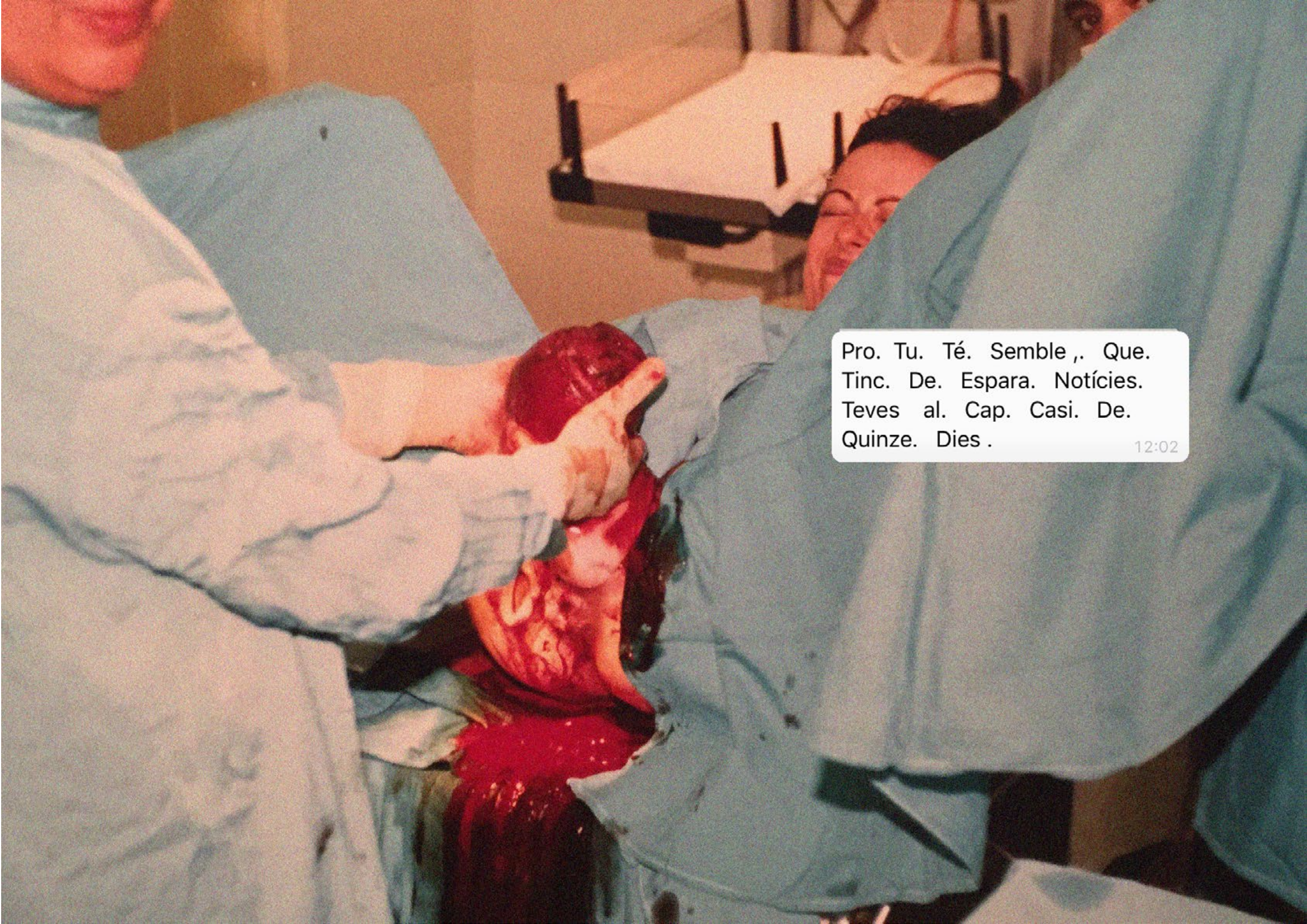
Canvien. De. Parella ,. Com. Jo.
De. Calsas .

11:47

Escolta encare. Que. Té. Expliqui
tot. Això. Es. Perque. No. Puc.
Parla. Amb. Ningú,. Pro. No. Vui.
Que. Estigeu. Enfadades. Amb.
La. Teva. **Germana** ,. Feu. Les.
Paus. Avans. De. Marcha ,. Una.
Abrasada. Hi. Un. Petó .

14:40

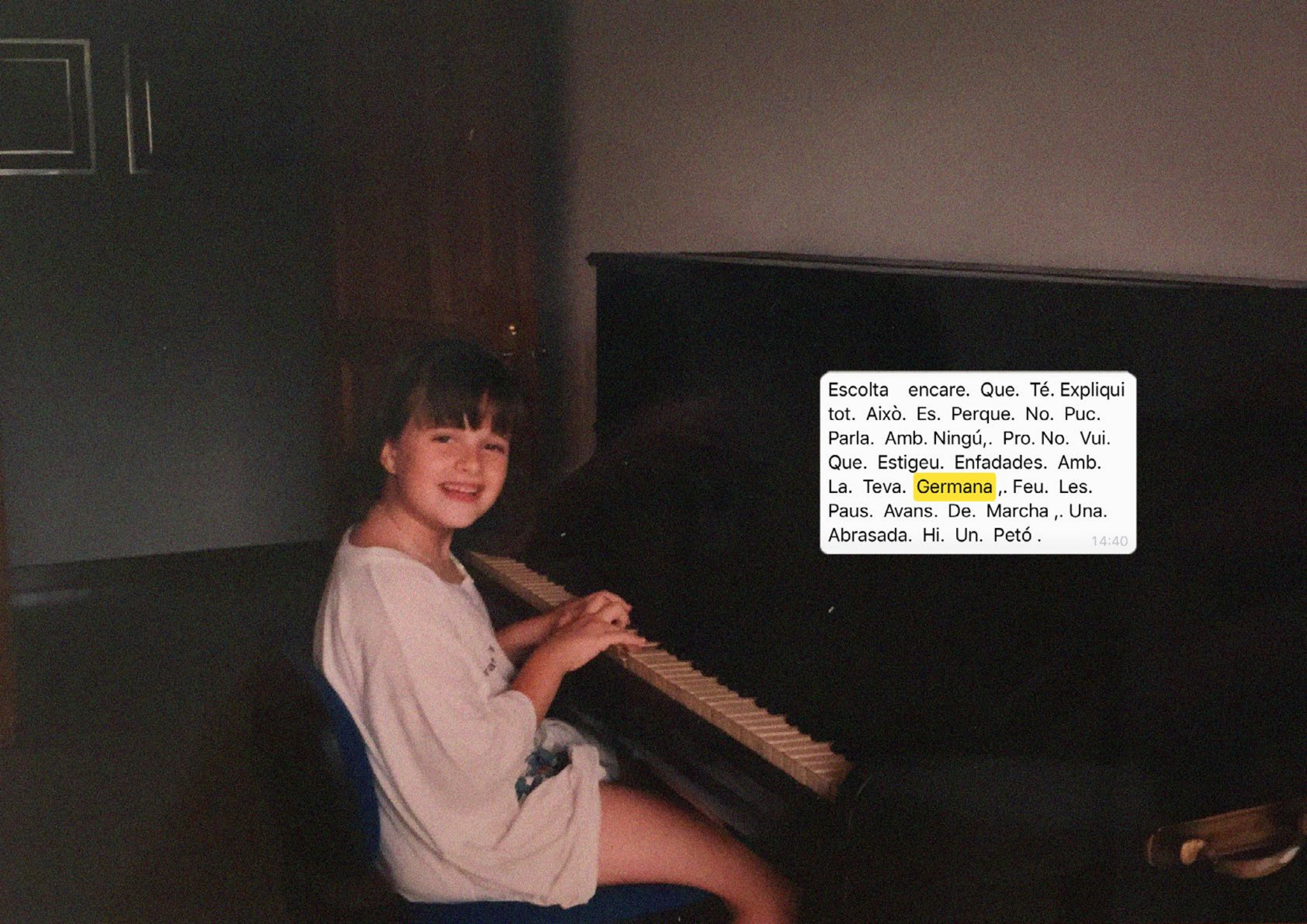
Pro. Tu. Té. Semble ,. Que.
Tinc. De. Espara. Notícias.
Teves al. Cap. Casi. De.
Quinze. Dies .

12:02

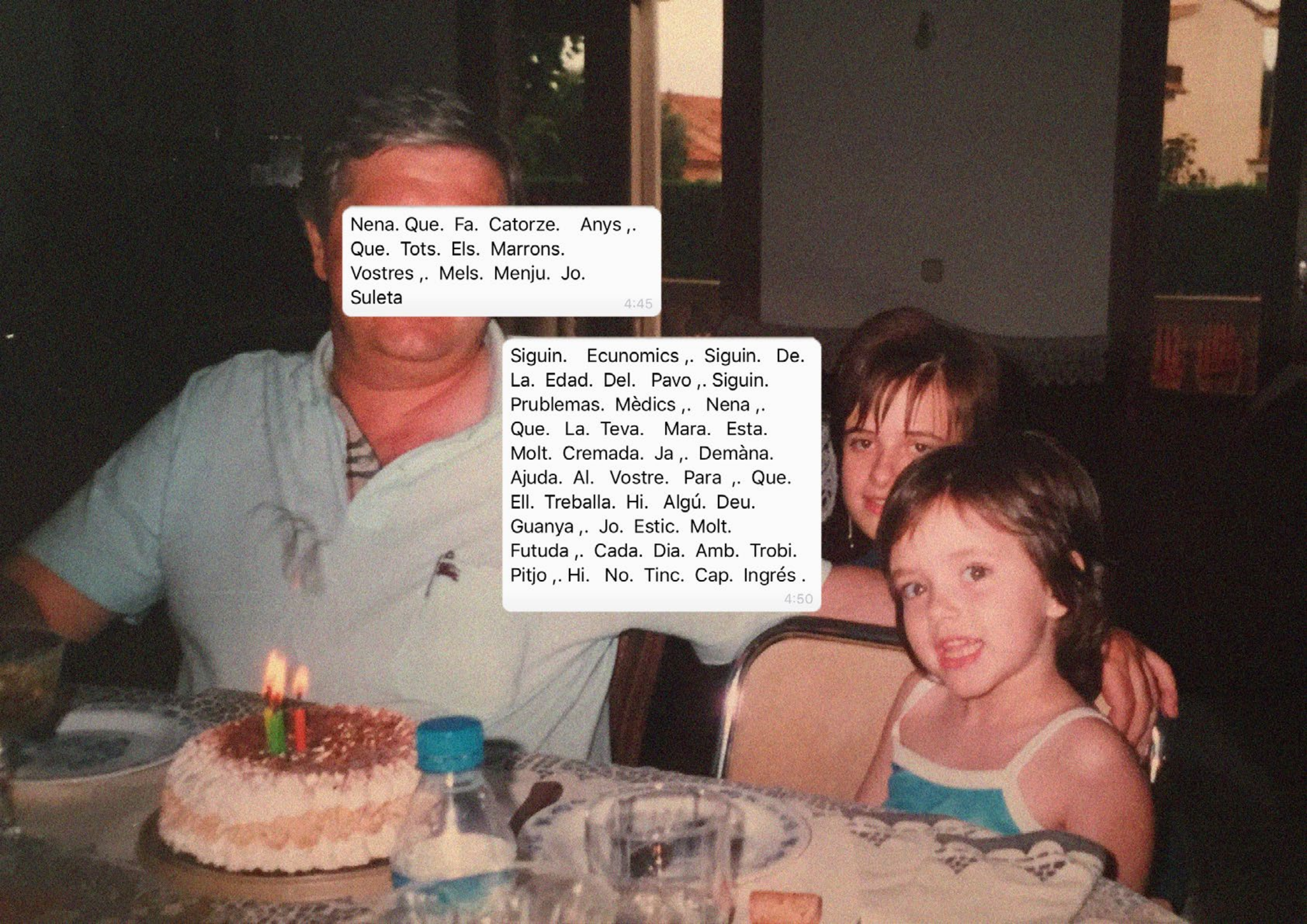
Hi. Que. Compris. Coses.
Femenines .

21:41

Escolta encare. Que. Té. Expliqui
tot. Això. Es. Perque. No. Puc.
Parla. Amb. Ningú,. Pro. No. Vui.
Que. Estigeu. Enfadades. Amb.
La. Teva. **Germana** ,. Feu. Les.
Paus. Avans. De. Marcha ,. Una.
Abrasada. Hi. Un. Petó .

14:40

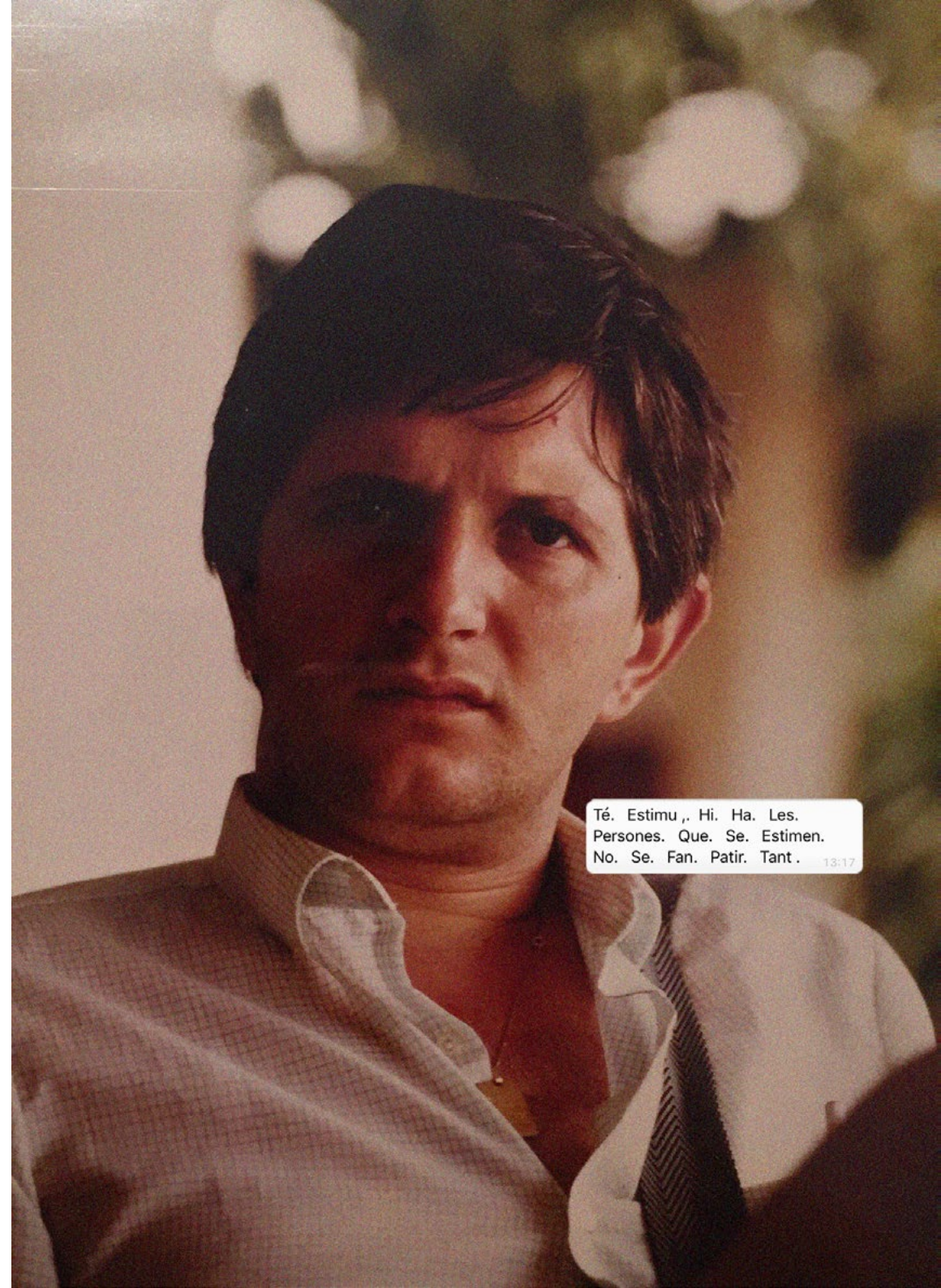

Nena. Que. Fa. Catorze. Anys ,
Que. Tots. Els. Marrons.
Vostres ,. Mels. Menju. Jo.
Suleta

4:45

Siguin. Economics ,. Siguin. De.
La. Edad. Del. Pavo ,. Siguin.
Prublemas. Mèdics ,. Nena ,
Que. La. Teva. Mara. Esta.
Molt. Cremada. Ja ,. Demàna.
Ajuda. Al. Vostre. Para ,. Que.
Ell. Treballa. Hi. Algú. Deu.
Guanya ,. Jo. Estic. Molt.
Futuda ,. Cada. Dia. Amb. Trobi.
Pitjo ,. Hi. No. Tinc. Cap. Ingrés .

4:50

Té. Estimú ,. Hi. Ha. Les.
Persones. Que. Se. Estimen.
No. Se. Fan. Patir. Tant .

13:17